

слабо на горния си край, отишла далечъ, бледна и бѣла, като че ли е тънко поръсена съ сребърень прахъ; звездитѣ нагжсто, нагжсто, още трѣпкатъ, небето е ясно. Глъчове и смѣхъ отъ всички страни.

Цѣли кervани се нижатъ и всички отиватъ къмъ изхода на града. Тукъ сж наредени съ десетици геврекчии и симитчии, почти всички отъ Македония, които продаваха на кржгли табли, сложени на високи подножници, топли симити и гевреци. Безброй гласове се надпреварваха да викатъ и предлагатъ: „Топли симити! Паратъ! Вриятъ! Топли гевреци! Пари гуша, вади кашлица! Симити, топли, топли!“

И стотици ржце се протѣгаха отъ поставитѣ, грабѣха топлитѣ симити и гевреци, които имъ подаваха геврекчиитѣ. Бащата ще накупи симити или гевреци и ще раздава на всѣкиго, дори и на поставчиата. Като ги разчупваха да ги ядатъ, издаваха тънка и дразнеща миризма на прѣсно печено тѣсто и пущаха още топла пара...

Отъ тамъ, кervанитѣ се изнизваха, излизаха вѣнъ отъ града и поемаха нагоре къмъ лозята. Тънка, сива мъгла почваше да пада, ставаше по-студено.

Дрънкулъ, дрънкулъ, съ пѣсни и глъчове, съ закачки и провиквания между децата отъ поставъ на поставъ, кervанитѣ се изкачваха по стръмното, навлизаха въ лозята. Тукъ-тамъ, презъ сивата дрезгавина, се виждатъ огньове, накладени отъ подранилитѣ. Още малко и кervанитѣ се разнизватъ по разни пѣтеки, едни на лѣво, други на дѣсно. Мъглата става още по-бѣла, небето не се вижда, глъчоветѣ и пѣснитѣ се разнасяха глухо, почти тѣпо,